

Sygn. akt VI U 180/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania N. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującej N. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 16 marca 2018 roku do 12 kwietnia 2018 roku i ustala, że nie jest ona zobowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.785,34 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt pięć złotych 34/100).

Sygn. akt VI U 180/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...), znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odmówił N. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r., a także zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.785,34 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, iż od dnia 11 kwietnia 2018r. odwołująca „odwiesiła” działalność gospodarczą. Zaś za pracę zarobkową można uznać nie tylko fizyczne zarabianie pieniędzy, ale także i zawieranie umów, podpisywanie dokumentów czy przyjmowanie pieniędzy za wykonaną usługę. Zdaniem organu rentowego, odwołująca wykorzystywała zwolnienie lekarskie w sposób niezgodny z jego celem.

(decyzja z dnia 16 maja 2018r. – akta rentowe)

N. S. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego oraz uznanie że nie jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego w łącznej kwocie 1.785,34 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że od dnia 11 kwietnia 2018r. odwiesiła działalność gospodarczą, ale nie zajmowała się jej prowadzeniem ze względu na niezdolność do pracy spowodowaną problemami zdrowotnymi w ciąży.

(odwołanie – k. 1-2)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W treści pisma przytoczył argumentację zawartą w powyżej wskazanej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 10)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z tytułu zatrudnienia u płatnika P. M. odwołująca N. S. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu jako pracownik. W związku z orzeczoną niezdolnością do pracy z powodu choroby od 29 października 2017r. organ rentowy wypłacał na jej rzecz należny zasiłek chorobowy.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – akta rentowe; zeznania odwołującej N. S. – rozprawa z dnia 25 października 2018r., nagranie od 00:02:44 do 00:10:07)

W okresie od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r. odwołująca była niezdolna do pracy z powodu problemów zdrowotnych w ciąży.

W dniu 20 kwietnia 2018r. do organu rentowego wpłynęło kolejne zaświadczenie lekarskie (...), stwierdzające niezdolność do pracy z powodu choroby od 13 kwietnia 2018r. do 10 maja 2018r.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: karta zasiłkowa – akta rentowe)

W październiku 2017r. odwołująca zawiesiła prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą (działalność sezonową, polegającą na wynajmie namiotów cateringowych i sprzętu imprezowego). Od wiosny 2018r. konieczne było odwieszenie działalności, z uwagi na umowę podpisaną z klientką (wypożyczenie namiotów cateringowych z wyposażeniem). W tym czasie odwołująca była niezdolna do pracy z powodu choroby, dlatego odwieszając z dniem 11 kwietnia 2018r. działalność gospodarczą, wskazała męża K. S., jako osobę współprowadzącą działalność. Od tego dnia K. S. zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej odwołującej, podejmując wszelkie czynności w tym zakresie.

(dowód: pismo odwołującej z dnia 7 maja 2018r. – akta rentowe; druk ZUS P ZZA –k. 21-22; pismo odwołującej z 30 maja 2018r. – k.23- 24; zeznania odwołującej N. S. – rozprawa z dnia 25 października 2018r., nagranie od 00:02:44 do 00:10:07; zeznania świadka K. S. – rozprawa z dnia 25 października 2018r., nagranie od 00:13:52 do 00:15:29)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także na podstawie zeznań odwołującej N. S., świadka K. S. oraz oświadczeń stron co do okoliczności bezspornych.

Przesłuchany w sprawie świadek potwierdził zeznania odwołującej, w zakresie w jakim wskazywała, że w spornym okresie nie wykonywała żadnych czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a wszelkimi sprawami zajmował się K. S.. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka oraz odwołującej, ponieważ były spójne i korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była zasadność decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odmawiającej odwołującej N. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r., a także zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.785,34 zł.

Podstawą takiego rozstrzygnięcia organu rentowego jest regulacja zawarta w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368; dalej jako: ustawa o świadczeniach). Zgodnie z tym przepisem ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że w okresie od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r. odwołująca była niezdolna do pracy z powodu choroby. W dniu 11 kwietnia 2018r. odwiesiła działalność gospodarczą (sezonową) z uwagi na wiążącą ją z klientką umowę na wynajem namiotów cateringowych. Podjęcie przez odwołującą działalności gospodarczej w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim było dla organu rentowego jednoznaczne z tym, że zachowanie odwołującej należy interpretować jako wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, a więc jako naruszenie wspomnianego wyżej art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach.

Jak wynika z powyższego kluczowym zagadnieniem do rozważenia w niniejszej sprawie było prawidłowe zakwalifikowanie zachowania odwołującej w świetle regulacji z art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach. Przepis ten zawiera dwie przesłanki utraty prawa do zasiłku: wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, bądź też wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem. Warto w tym miejscu dodać, że stwierdzenie choćby jednej z tych przesłanek wystarczy do uznania utraty prawa do zasiłku chorobowego (tak też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010r., sygn. akt III UK 71/09). W przedmiotowej sprawie organ rentowy powołał się na wykonywanie pracy zarobkowej przez odwołującą w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. W świetle przytoczonego orzeczenia należy zauważyć, że samo stwierdzenie zaistnienia tej przesłanki wystarczy do orzeczenia utraty przez ubezpieczoną prawa do zasiłku.

W kwestii wykładni pojęcia "wykonywanie pracy zarobkowej", mającej zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia, czy wskazane w decyzji organu rentowego i potwierdzone w ustaleniach faktycznych czynności odwołującej stanowiły taką pracę, należy wskazać, że orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje wąską wykładnię tej przesłanki utraty prawa do zasiłku chorobowego, uznając zasadniczo, że wszelka aktywność zarobkowa w okresie pobierania zasiłku powoduje taki skutek. Sąd Najwyższy uznaje jednak, że od tej zasady mogą istnieć odstępstwa uzasadnione zwłaszcza sporadycznym i formalnym charakterem czynności ubezpieczonego lub ich niezbędnością dla kontynuacji działalności gospodarczej, jak niektóre czynności związane z zatrudnianiem pracowników, opłacanie czynszu itp. Możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego, w przypadku aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku, występuje jednak tylko wówczas, gdy ma ona charakter incydentalny i wymuszony okolicznościami (po roku wyrok SN z 15 czerwca 2007 roku, II UK 223/06). Stanowisko dopuszczające tego rodzaju wyjątki jest już wyraźnie ukształtowane w orzecznictwie (wyroki SN z: 9 października 2006 roku, II UK 44/06; 15 czerwca 2007 roku, II UK 223/06; 11 grudnia 2007 roku, I UK 145/07; 6 lutego 2008 roku, II UK 10/07; 5 czerwca 2008 roku, III UK 11/08; 3 października 2008 roku, II UK 26/08; 6 maja 2009 roku, II UK 359/08).

Z ustalonych przez Sąd okoliczności wynika, że pomimo odwieszenia działalności gospodarczej, odwołująca nie podejmowała żadnych czynności. Z uwagi na niezdolność do pracy nie mogła samodzielnie zajmować się obowiązkami wynikającymi z prowadzonej działalności, dlatego odwieszając z dniem 11 kwietnia 2018r. działalność gospodarczą, wskazała męża K. S., jako osobę współprowadzącą działalność. Od tego dnia K. S. zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej odwołującej i podejmował w tym zakresie wszelkie czynności.

Powyższe oznacza, że w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim odwołująca nie wykonywała osobiście żadnych prac. Wszelkie prace wykonywał K. S., prowadzący w tym czasie działalność gospodarczą odwołującej.

W ocenie Sądu nie doszło do faktycznego wykonywania przez odwołującą pracy zarobkowej na rzecz innych podmiotów w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, a także nie doszło do wykorzystywania zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem. W konsekwencji skutkuje to przyznaniem odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy, tj. za okres od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r., a także uznaniem że nie jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego.

Uznając odwołanie za zasadne, Sąd na mocy w/w przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 16 maja 2018r. znak: 450500/603/ZAS/2018 w ten sposób, przyznał odwołującej N. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 16 marca 2018r. do 12 kwietnia 2018r. i ustalił, że nie jest ona zobowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 1.785,34 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)